

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4Csp/114/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8419203224
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2021:8419203224.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v spore žalobcu: S. H., J. XX. XX. XXXX, XXX XX Q. XX, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, 811 09 Bratislava, o zaplatenie 1.240,- € s prísl. takto

rozhodol:

- I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyni 1240 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Žiadna zo strán n e m á právo na náhradu trov konania.
- III. Platobný rozkaz Okresného súdu Kežmarok zo dňa 06.12.2019 č.k. 4Csp 114/2019-23 z r u š u j e .

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajší súd dňa 14.11.2019 sa žalobkyňa ako spotrebiteľ domáhala na žalovanej ako dodávateľovi zaplatenia finančného zadosťučinenia vo výške 1.240 eur.
2. Žalobu odôvodnila tak, že so žalovanou uzavrela dve zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to zmluvu č.7391791 a č.7392204. Obe zmluvy neobsahovali všetky náležitosti vyžadované ust. § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Tým došlo k porušeniu jej práv ako spotrebiteľa. Žalovanej zaplatila o 2.483,75 eur viac, ako bola istina spotrebiteľských úverov poskytnutých jej na základe uvedených zmlúv. Žalobou zo dňa 16.11.2017 sa na súde domáhala na žalovanej zaplatenia tejto sumy spolu s jej príslušenstvom titulom nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, v spojení s ust. § 1 ods. 2 veta prvá, § 9 ods. 2 a § 11 ods. 1 písm. b) Zákon o spotrebiteľských úveroch. Rozsudkom č. k. 8Csp 302/2017-73, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.11.2018, Okresný súd Kežmarok žalobe v celom rozsahu vyhovel.
3. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“) spotrebiteľ sa môže na súde domáhať ochrany proti porušeniu jeho práva a povinnosti ustanovených zákonom porušiteľom. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za predčasné porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.
4. V danej veci sú splnené všetky hmotnoprávne predpoklady pre to, aby jej súd priznal finančné zadosťučinenie od žalovanej podľa cit. ust. Zákona o ochrane spotrebiteľa. Predpokladom pre úspešné uplatnenie tohto práva spotrebiteľom je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej Zákom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi. Zákon o ochrane spotrebiteľa nevyžaduje, aby

spotrebiteľovi bola aj reálne privedená nejaká ujma. Postačuje porušenie práva alebo povinnosti spôsobilé ujmu privediť (napr. rozsudky Krajského súdu v Prešove sp.zn. 21Co 31/2018 zo dňa 16.10.2018, sp. zn. 13Co 80/2016 zo dňa 20.03.2018). V jej prípade preukázateľne aj došlo k porušeniu jej práv ako spotrebiteľa úmyselným konaním žalovanej, ktorá dlhodobo postupuje proti spotrebiteľom protiprávne, keď poskytuje úvery na základe spotrebiteľských zmlúv, ktoré neobsahujú všetky zákonné náležitosti, dojednáva neprijateľné zmluvné podmienky a následne uplatňuje úroky a sankcie, ktoré majú pre spotrebiteľa likvidačný charakter. Žalovaná si nároky zo zmlúv o spotrebiteľských úveroch, na základe ktorých je potrebné oba spotrebiteľské úvery považovať za bezúročné a bezpoplatkové, uplatnila voči nej na rozhodcovskom súde na základe neprijateľných rozhodcovských doložiek, bez tohto, aby ju ako spotrebiteľa poučila o následkoch ich použitia. Následne na základe rozhodcovských rozsudkov viedla proti nej exekúcie, ktoré boli zastavené z dôvodu neplatnosti dojednania rozhodcovskej doložky. V tomto období sa ocitla na hranici chudoby. Napriek tomu, že mala trvalý pracovný pomer, nemala príjem na úhradu základných životných potrieb, čím ona a členovia jej rodiny utrpeli značnú psychickú ujmu. V tom čase ani len netušila, ako sa má proti exekúciám brániť. V dôsledku neustálych telefonických kontaktov zo strany žalovanej a uplatňovania úžerníckych úrokov pod hrozbou exekúcie, ktorú žalovaná nakoniec aj zrealizovala, jej zdravotný stav sa výrazne zhoršil. Pociťovala bezmocnosť a beznádej, že nevie seba a svojej rodine zabezpečiť základné životné potreby.

5. Vo vzťahu k požadovanej výške finančného zadosťučinenia v žalobe uviedla, že právne predpisy výšku finančného zadosťučinenia, ktoré má základ v cit. § 3 Zákona o ochrane spotrebiteľa, nijako neupravujú. Je logické a spravodlivé, aby vychádzala z ujmy privedenej alebo hroziacej spotrebiteľovi. V jej prípade by mala zohľadňovať predovšetkým sumu, o ktorú sa žalovaná na jej úkor chcela bezdôvodne obohatiť, tzn. zo sumy 2.483,75 eur, prípadne ujmu jej hroziacu v súvislosti s uplatňovanou dohodou o zrážkach zo mzdy, ktorá bola vyhlásená ako neprijateľná zmluvná podmienka. Za správnu, spravodlivú a zodpovedajúcu okolnostiam danej veci považuje finančné zadosťučinenie vo výške 1.240 eur. Výška finančného zadosťučinenia spotrebiteľa nemôže mať iba symbolický charakter. Má mať satisfakčný a dostatočne sankčný charakter v zmysle individuálnej a generálnej prevencie. Ak nepoctivému dodávateľovi nehrozí, že príde o sumu, o ktorú chce spotrebiteľa pripraviť nekalými obchodnými praktikami, neprijateľnými zmluvnými podmienkami, nemorálnymi sankciami a odplatami, oplatí sa mu skúšať, či spotrebiteľ sa proti jeho praktikám bude brániť alebo nie. Odradzujúco môže pôsobiť už len hrozba takej ujmy, o ktorú chcel dodávateľ spotrebiteľa pripraviť. Sankciou pre dodávateľa nemôže byť to, že sa mu nepodarilo na úkor spotrebiteľa obohatiť, ale to, že spotrebiteľovi musí zaplatiť primerané zadosťučinenie (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7Co 34/2018 zo dňa 26.06.2018, sp.zn. 13Co 80/2016 zo dňa 20.03.2018).

6. Spolu so žalobou žalobkyňa predložila súdu rovnopis rozsudku Okresného súdu Kežmarok č.k. 8Csp 302/2017-73 zo dňa 02.11.2018.

7. Dňa 06.12.2019 Okresný súd Kežmarok vydal vo veci platobný rozkaz č.k. 4Csp 114/2019-23, ktorým uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni finančné zadosťučinenie v žalovanej výške 1.240 eur. Proti tomuto platobnému rozkazu žalovaná podala včas odpor.

8. V jeho odôvodnení uviedla, že ust. § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa je potrebné vykladať reštriktívne a pri rozhodovaní o nároku spotrebiteľa na finančné zadosťučinenie zohľadniť nie len úspešné uplatnenie práva spotrebiteľa na súde, ale aj všetky ďalšie okolnosti. Argumentovala, že priznanie nároku na primerané finančné zadosťučinenie prichádza do úvahy len vtedy, ak porušenie práva nie je možné už napraviť inak. Porušenie práva nie je možné napraviť napr. vtedy, ak právo spotrebiteľa na vydanie bezdôvodného obohatenia je už premlčané. V danom prípade žalobkyňa bola vo svojom konaní proti žalovanej na súde úspešná. Rozhodnutím Okresného súdu Kežmarok, na ktoré v žalobe poukazuje, jej bol priznaný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v žalovanej výške 2.483,75 eur s prísl. Tým tak došlo k náprave porušenia práva žalobkyne. Priznanie tohto nároku žalobkyni súdom už samo o sebe má dostatočne sankčný charakter v zmysle individuálnej a generálnej prevencie. Priznanie aj žalobou požadovaného finančného zadosťučinenia žalobkyni za danej situácie je neprímerane prísnou sankciou, založenou na svojvoľnom a arbitrárnom výklade práva. Ide totiž o opätovné sankcionovanie žalovanej. Žalobkyni žiadna ujma, ktorá by odôvodňovala priznanie aj finančného zadosťučinenia, nevznikla.

9. Žiadala, aby súd pri posudzovaní nároku žalobkyne na finančné zadosťučinenie zbral do úvahy aj správanie samotnej žalobkyne v rámci kontraktačného procesu. Uviedla, že žalobkyňa v rámci kontraktačného procesu konala ľahostajne, keď svojim podpisom vyhlásila, že súhlasí s obsahom zmluvy, že bola oboznámená so všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, nemá k nim žiadne výhrady a zaviazala sa ich dodržiavať. Svojim podpisom žalobkyňa prehlásila, že si zmluvu prečítala, že zmluvu uzavrela vážne, zrozumiteľne, nie v tiesni a za nápadne nevýhodných podmienok. Žalovaná teda poskytla úver žalobkyni v dobrej viere, že jej zmluvné dojednania sú známe.

10. Namietla, že žalobkyňa v žalobe nijako relevantne neodôvodnila požadovanú výšku finančného zadosťučinenia 1.240 eur. Uviedla, že právne predpisy nestanovujú žiadne kritéria pre určenie „primeranosti,“ finančného zadosťučinenia spotrebiteľovi, čo vyvoláva aplikačné problémy. Tento inštitút je najčastejšie ponímaný ako prostriedok na zamedzenie zneužívania silnejšieho postavenia dodávateľa v spotrebiteľskom vzťahu. Nemal by však byť prostriedkom ospravedlňujúcim ľahostajnosť spotrebiteľa, ktorý sa sám nezaujíma o povinnosti plynúce mu z tohto vzťahu, o oboznámenie sa so zmluvnými ustanoveniami a pochopenie ich obsahu. Preventívna funkcia tohto inštitútu by mala pôsobiť ako na dodávateľa, tak aj na spotrebiteľa. V opačnom prípade to bude mať za následok ľahostajnosť spotrebiteľov, ktorí bezhranične dôverujú ochrane súdov, budú vstupovať do spotrebiteľských vzťahov bez tohto, aby sa spoliehali na svoj vlastný úsudok. V danej veci uplatnený nárok vo výške 1.240 eur poskytuje ochranu a ospravedlňuje ľahostajnosť žalobkyne, ktorá mala možnosť brániť sa v počiatočnom kontraktačnom procese. Jeho výška je neprimeraná a nespravodlivá, nakoľko ide o niekoľkonásobné uplatnenie a priznanie sumy bezdôvodného obohatenia. Dal do pozornosti rozsudky NS ČR sp.zn. I. Odon 45/97 zo dňa 25.03.1998 a sp.zn. 29 Odo 652/2001 zo dňa 18.09.2002, sp.zn. 30 Cdo 1747/2014 a sp.zn. 32 Cdo 139/2008 u zo dňa 29.04.2008.

11. Uznesením zo dňa 05.03.2020 č.k. 4Csp 114/2019-32 súd vyzval žalobkyňu na vyjadrenie k odporu žalovanej v lehote 15 dní od doručenia uznesenia. Žalobkyňa na výzvu reagovala písomným podaním doručeným súdu elektronicky dňa 14.05.2020, doplneným listinne dňa 18.05.2020. Podaním oznámila, že na podanej žalobe v celom rozsahu trvá. Uviedla, že výklad aplikácie ust. § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa žalovanou považuje za svojvoľný, nerešpektujúci spotrebiteľskú právnu úpravu a existujúcu súdnu prax. Dala do pozornosti judikatúru vo vzťahu k uplatnenému nároku, a to rozsudky Krajského súdu v Prešove sp.zn. 13Co 80/2016, sp.zn. 9Co 157/2014, sp.zn. 18Co 285/2014 a sp.zn. 23Co 83/2017. Doplnila, že primeranosť výšky uplatneného nároku na finančné zadosťučinenie vyplýva aj zo skutočnosti, že voči žalovanej sa vedie enormné množstvo súdnych konaní, ktorých predmetom je ochrana práva spotrebiteľov. Akákoľvek sankcia uložená súdmi nemala doposiaľ na žalovanú odrádzajúci charakter. Žalovaná naďalej používa neprimerané zmluvné podmienky a nekalé praktiky.

12. Uznesením zo dňa 25.05.2020 č.k. 4Csp 114/2019-47 súd vyzval žalovanú na vyjadrenie k vyjadreniu žalobkyne k odporu v lehote 15 dní od doručenia uznesenia. Písomným podaním doručeným súdu dňa 18.06.2020 žalovaná oznámila, že sa dostatočne vyjadrila k všetkým relevantným skutočnostiam a na svojich doterajších podaniach trvá.

13. Súd vec prejednal a rozhodol na pojednávaní konanom dňa 16.04.2021 za prítomnosti iba žalobkyne. Žalovaná, ktorá bola na pojednávanie riadne a včas predvolaná, svoju neúčast' ospravedlnila dôvodom pracovnej zaneprázdnenosti a vyslovila súhlas s prejednaním a rozhodnutím sporu v jej neprítomnosti. Žalobkyňa na pojednávaní na podanej žalobe v celom rozsahu trvala. Uviedla, že peniaze priznané žalovanej rozhodcovským rozsudkom jej boli zrazené z plátu. Na rozhodcovský súd osobne nechodila. Chodili jej len papiere. Uviedla, že tiež nosila peniaze nejakému pánovi N., ktorý bol v spojení so žalovanou, a ktorý jej stále hovoril, že je dlžná a vyhrážal sa jej. Bola v takom strese, že keď prišiel nejaký papier, všetko platila. Zaplatila aj trovy exekúcie. Bezdôvodné obohatenie priznané jej tunajším súdom v konaní sp.zn. 8Csp 302/2017 žalovaná zaplatila až po podaní návrhu na exekúciu, ktorá sa viedla v Poprade.

14. Súd vo veci vykonal všetky dôkazy navrhované oboma sporovými stranami. Na pojednávaní dňa 16.04.2021 vyhlásil rozsudok, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel. K skutkovým zisteniam a právnym dôvodom svojho rozhodnutia súd udáva:

15. Z obsahu exekučného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 8Er 784/2009 súd zistil, že dňa 26.08.2009 súdny exekútor Exekučného úradu so sídlom Záhradnícka 62, Bratislava, JUDr. Rudolf Krutý, podal na tunajší súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie žalovanej ako oprávnenej proti žalobkyni ako povinnej pre vymoženie 142,07 eur s príslušenstvom, trov konania 102,26 eur a trov exekúcie. Ako exekučný titul súdu predložil rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou a.s., Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, IČO: 35 922 761, zo dňa 11.05.2009 sp. zn. SR 00721/09, ktorým bola žalobkyni uložená povinnosť zaplatiť žalovanej 147,07 eur spolu s 0,25% úrokmi z omeškania denne zo sumy 130,12 eur od 24.10.2008 do zaplataenia a náhradu trov konania 102,26 eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodcovský rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 15.06.2009. Podľa odôvodnenia tohto rozsudku nárok na peňažné plnenie priznané žalovanej vyplýval zo zmluvy o úvere č.7391791 uzavretej stranami dňa 20.09.2007, pričom priznaná istina pozostávala z nesplateného úveru vo výške 130,12 eur a poplatku za upomienku 11,95 eur. Dňa 02.10.2009 súd udelil súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie. Dňa 19.07.2010 súdny exekútor vrátil súdu poverenie s poukazom na ust. § 60 Exekučného poriadku, tzn. z dôvodu, že exekučné konanie skončilo vymožením pohľadávky oprávnenej, jej príslušenstva, trov konania a trov exekúcie.

16. Z obsahu ďalšieho exekučného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 2Er 785/2009 súd zistil, že dňa 26.08.2009 súdny exekútor Exekučného úradu so sídlom Záhradnícka 62, Bratislava, JUDr. Rudolf Krutý, podal na tunajší súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie aj ďalšej exekúcie vo veci žalovanej ako oprávnenej proti žalobkyni ako povinnej, a to exekúcie pre vymoženie 1.622,49 eur s príslušenstvom, trovy konania 329,66 eur a trovy exekúcie. Ako exekučný titul súdu predložil rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou a.s., Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, IČO: 35 922 761, zo dňa 12.05.2009 sp.zn. SR 12671/08, ktorým bola žalobkyni uložená povinnosť zaplatiť žalovanej 1.622,52 eur spolu s 0,25% úrokmi z omeškania denne zo sumy 1.298,55 eur od 30.08.2008 do zaplataenia a náhradu trov konania 329,65 eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 15.06.2009. Podľa odôvodnenia tohto rozhodcovského rozsudku peňažné plnenie priznané žalovanej rozsudkom vyplývalo zo zmluvy o úvere č.7392204 uzavretej stranami dňa 22.02.2008, pričom priznaná istina pozostávala z nesplateného úveru, poplatku za jeho poskytnutie vo výške 1.298,55 eur, poplatku za upomienku 11,95 eur a nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky 312,02 eur. Dňa 23.09.2009 tunajší súd udelil súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie tejto exekúcie.

17. Podľa obsahu tohto exekučného spisu Okresný súd Kežmarok uznesením zo dňa 28.03.2014 č.k. 2Er 785/2009-47 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 13.11.2014 č.k. 8CoE 107/2014-125 túto exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekučné konanie zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 02.04.2015. Podľa odôvodnenia uznesení súdy zmluvu o úvere č. 7392204 zo dňa 22.02.2008 s poukazom na ust. § 52 Občianskeho zákonníka posúdili ako zmluvu spotrebiteľskú, tzn. ako zmluvu uzavretú žalobkyňou ako spotrebiteľom a žalovanou ako dodávateľom (veriteľom). Ustanovenia tejto spotrebiteľskej zmluvy v bode 17., obsahujúce tzv. rozhodcovskú doložku, ktorá vyžadovala od žalobkyne ako spotrebiteľa, aby spory z predmetnej spotrebiteľskej zmluvy riešila výlučne v rozhodcovskom konaní, s poukazom na ust. § 53 ods. 1 a § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka vyhodnotili ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorou žalobkyňa ako spotrebiteľ nie je viazaná. Prijali záver, že výkon práva a povinnosti z takejto neplatnej rozhodcovskej doložky odporuje dobrým mravom a plne odôvodňuje exekúciu v danej veci pre jej neprípustnosť zastaviť.

18. Podľa obsahu spisu tunajšieho súdu sp.zn. 8Csp 302/2017 žalobkyňa dňa 16.11.2017 podala na tunajší súd žalobu, ktorou sa titulom nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia domáhala na žalovanej zaplataenia 2.483,75 eur s prísl. Základ žaloby oprela o zmluvy o úvere uzavreté so žalovanou, a to zmluvu č. 7391791 zo dňa 20.09.2007, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 199,16 eur, a zmluvu č. 7392204 zo dňa 22.02.2008, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 663,88 eur. V žalobe uviedla, že v oboch zmluvách, ktoré majú charakter zmlúv o spotrebiteľských úveroch, boli dojednané neprijateľné zmluvné podmienky, a to dohoda o zrážkach zo mzdy, dohoda o splnomocnení Mgr. Tomáša Kušníra na spísanie notárskej zápisnice ako exekučného titulu a záložnej zmluvy, rozhodcovské doložky, administratívne poplatky a vysoké zmluvné pokuty. Tvrdila, že obe zmluvy o spotrebiteľskom úvere neobsahujú všetky náležitosti vyžadované v tom čase účinným Zákonom o spotrebiteľských úveroch, a údaje o úrokovej sadzbe, o ročnej percentuálnej miere

nákladov na úver (ďalej len „RPMN“) a o dobe termínu splatnosti úveru. Preto žalovaná nemá nárok na úroky a poplatky dohodnuté v zmluvách. Keďže na zmluvu o úvere č. 7391791 zaplatila celkom 740,26 eur, žalovaná sa na jej úkor obohatila o 541,10 eur, a na zmluvu o úvere č. 7392204 zaplatila sumu 2.606,52 eur, žalovaná sa na jej úkor obohatila o sumu 1.942,65 eur. Preto sa žalobou s poukazom na § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka domáha titulom vydania bezdôvodného obohatenia zaplata 2.483,75 eur s prísl. Podľa obsahu spisu žalovaná v rámci procesnej obrany v konaní vzniesla námietku nedostatku procesnej podmienky konania spočívajúcej v prekážke už právoplatne rozhodnutej veci v rozhodcovských konaniach a námietku premlčania nárokov.

19. Podľa obsahu tohto spisu Okresný súd Kežmarok rozsudkom vydaným podľa § 274 Civilného sporového poriadku dňa 02.11.2018 č.k. 8Csp 302/2017-73 žalobe vyhovel a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni titulom nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia 2.483,75 eur, úroky z omeškania vo výške 5% ročne z tejto sumy od 02.02.2018 do zaplata, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 28.11.2018.

20. Podľa § 3 ods. 5 veta prvá a veta tretia zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene a doplnení zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“) proti porušeniu práv a povinností ustanovených týmto zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a od osobitnými predpismi zodpovedá.

21. Vychádzajúc z cit. ustanovenia Zákona o ochrane spotrebiteľa zákonnými predpokladmi vzniku nároku spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie je: a) úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej Zákom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi a b) domáhanie sa práva na primerané finančné zadosťučinenie od subjektu, ktorý zodpovedá za porušenie konkrétneho práva alebo povinnosti. Oba predpoklady musia byť splnené kumulatívne.

22. Podľa konštantnej judikatúry k naplneniu prvého zákonného predpokladu, tzn. k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti spotrebiteľom, dochádza ako v prípadoch, keď spotrebiteľ v postavení žalobcu uplatní porušenie práva alebo povinnosti proti dodávateľovi v súdnom konaní, tak aj vtedy, ak v súdnom konaní spotrebiteľ v postavení žalovaného tak urobí v rámci svojej obrany proti nároku uplatnenému dodávateľom ako žalobcom. K úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti môže dôjsť aj v exekučnom konaní. Vždy sa však musí jednať o porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej Zákom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi upravujúcimi ochranu spotrebiteľa, medzi ktoré patrí napr. Občiansky zákonník, zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene zákona o obchodnej inšpekcii, zákon č.129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), a pod. Tu súd len dodáva, že všeobecným právnym predpisom upravujúcim ochranu spotrebiteľa je Zákon o ochrane spotrebiteľa, a Občiansky zákonník má vo vzťahu k tomuto všeobecnému právnemu predpisu povahu osobitného predpisu. Právo na primerané finančné zadosťučinenie vznikne až momentom, kedy je zrejmé, že spotrebiteľ bol úspešný (a to či už v postavení žalobcu, žalovaného, oprávneného alebo povinného), čo vyplynie až z právoplatného rozhodnutia súdu. Preto k naplneniu prvého zákonného predpokladu pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia podľa ust. § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa dôjde až právoplatným rozhodnutím súdu. Druhým zákonným predpokladom vzniku nároku je domáhanie sa práva podľa § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa spotrebiteľom voči dodávateľovi, ktorý za porušenie práva alebo povinnosti zodpovedá.

23. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania súd v danej veci prijal záver, že zákonné predpoklady pre vznik práva žalobkyne ako spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie proti žalovanej podľa cit. § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa sú splnené, a že žalobkyňa sa tohto práva domáha na základe opakovaného úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ustanovených Zákom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi proti žalovanej na súde.

24. Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 2Er 785/2009 je zrejmé, že žalobkyňa ako povinná sa úspešne bránila na súde voči exekúcii vedenej žalovanou proti nej pre vymoženie sumy 1.622,49 eur s príslušenstvom, trov konania 329,66 eur a trov exekúcie na základe rozhodcovského rozsudku

Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou a.s., Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, IČO: 35 922 761, zo dňa 12.05.2009 sp.zn. SR 12671/08, ktorým jej bola uložená povinnosť zaplatiť žalovanej 1.622,52 eur spolu s 0,25% úrokmi z omeškania denne zo sumy 1.298,55 eur od 30.08.2008 do zaplatenia a náhradu trov konania 329,65 eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Súd túto exekúciu uznesením, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 02.04.2015, vyhlásil za neprípustnú a exekučné konanie zastavil. V tomto exekučnom konaní súd podrobil preskúmaniu zmluvu o úvere č.7392204 uzavretú stranami dňa 22.02.2008, na základe ktorej rozhodcovský súd priznal žalovanej peňažné plnenie vymáhané na žalobkyni. Zmluvu súd posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú v zmysle ust. § 52 Občianskeho zákonníka, tzn. ako zmluvu uzavretú žalobkyňou ako spotrebiteľom a žalovanou ako dodávateľom (veriteľom). Skonštatoval, že bod 17. tejto spotrebiteľskej zmluvy, obsahujúci tzv. rozhodcovskú doložku, ktorá vyžaduje od žalobkyne ako spotrebiteľa, aby spory z predmetnej spotrebiteľskej zmluvy riešila výlučne v rozhodcovskom konaní, je s poukazom na ust. § 53 ods. 1 a § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka neprijateľnou zmluvnou podmienkou dojednanou v spotrebiteľskej zmluve, a teda neplatným dojednaním.

25. Z obsahu spisu tunajšieho súdu sp. zn. 8Csp 302/2017 je ďalej zrejmé, že žalobkyňa si úspešne uplatnila voči žalovanej porušenie práva a povinnosti ustanovených Občianskym zákonníkom a Zákonom o spotrebiteľských úveroch. Žalobou podanou na tunajší súd dňa 16.11.2017 sa titulom nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia domáhala na žalovanej zaplatenia 2.483,75 eur s prísl. Základ žaloby oprela o zmluvy o úvere uzavreté so žalovanou, a to zmluvu č. 7391791 zo dňa 20.09.2007 a zmluvu č. 7392204 zo dňa 22.02.2008 s tvrdením, že v oboch zmluvách, ktoré majú charakter zmlúv o spotrebiteľskom úvere, boli dojednané neprijateľné zmluvné podmienky. Obe zmluvy tiež neobsahujú všetky náležitosti vyžadované v tom čase účinným Zákonom o spotrebiteľských úveroch, a to údaje o úrokovej sadzbe, o ročnej percentuálnej miere nákladov na úver (ďalej len „RPMN“) a o dobe termínu splatnosti úveru, v dôsledku čoho žalovaná nemá nárok na úroky a poplatky dohodnuté v zmluvách. S tvrdením, že na obe zmluvy zaplatila o 2.483,75 eur viac, ako boli istiny poskytnutých úverov, žalobou sa s poukazom na § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka domáhala na žalovanej titulom vydania bezdôvodného obohatenia zaplatenia tejto sumy spolu s jej prísl. O žalobe rozhodol Okresný súd Kežmarok rozsudkom zo dňa 02.11.2018 č.k. 8Csp 302/2017-73 tak, že žalobe vyhovel a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni titulom nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia 2.483,75 eur, úroky z omeškania vo výške 5% ročne z tejto sumy od 02.02.2018 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 28.11.2018.

26. Vzhľadom na uvedené právoplatné rozhodnutia súdu v danej veci je plne dôvodný záver, že žalobkyni na základe opakovaného úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ustanovených Zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi na súde vzniklo právo na primerané finančné zadostučinenie podľa § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa.

27. Pokiaľ ide o výšku požadovaného finančného zadostučinenia, žalobkyňa v žalobe uviedla, že za správnu, spravodlivú, a okolnostiam danej veci zodpovedajúcu považuje výšku finančného zadostučinenia 1.240 eur. Uviedla, že pri určení tejto výšky zohľadnila predovšetkým sumu, o ktorú sa žalovaná na jej úkor chcela bezdôvodne obohatiť, tzn. sumu 2.483,75 eur. Poukázala o.i. aj na sankčný charakter finančného zadostučinenia v zmysle individuálnej a generálnej prevencie s tvrdením, že voči žalovanej sa vedie enormné množstvo súdnych konaní, ktorých predmetom je ochrana práva spotrebiteľov, pričom akákoľvek sankcie uložené súdmi doposiaľ nemali na žalovanú odrádzajúci účinok. Žalovaná aj naďalej používa neprimerané zmluvné podmienky a nekalé praktiky.

28. Je treba prisvedčiť žalobkyni, že Zákon o ochrane spotrebiteľa, a ani iné právne predpisy, neustanovuje žiadne kritéria pre určenie výšky alebo spôsobu výpočtu finančného zadostučinenia pre spotrebiteľa. Žiadnym právnym prepisom nie je stanovená ani minimálna alebo maximálna výška tohto zadostučinenia. Jediným zákonným určujúcim kritériom je „primeranosť“ finančného zadostučinenia, ktorá je vecou voľnej úvahy súdu. Nemôže sa však v žiadnom prípade jednať o ľubovôľu súdu. Súd je povinný vždy svoju úvahu riadne odôvodniť. Podľa konštantnej judikatúry pri posudzovaní „primeranosti“ finančného zadostučinenia je potrebné vychádzať predovšetkým z účelu samotného inštitútu. Tým je na jednej strane poskytnutie satisfakcie spotrebiteľovi za porušenie jeho práv, a to primerane povahe a rozsahu porušenia. Ako satisfakcia pritom nie vždy postačuje iba vrátenie neoprávnene zaplatených finančných prostriedkov, ale do úvahy prichádza aj náhrada morálnej ujmy ako satisfakcie za stav, ktorý spotrebiteľ musel strpieť. Na strane druhej je to sankcionovanie dodávateľa za porušovanie práva

spotrebiteľov a jeho odradenie od ďalšieho protiprávneho konania. Pritom vždy je potrebné zobrať do úvahy všetky okolnosti danej konkrétnej veci.

29. V danej veci podľa obsahu pripojených spisov žalovaná uzavrela so žalobkyňou 2 zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorých žalovaná poskytla žalobkyňi 2 spotrebiteľské úvery. Prvý úver bol žalobkyňi poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 7391791 zo dňa 20.09.2007 vo výške 6.000,- Sk (t.j. 199,16 eur). Na základe tejto zmluvy sa žalobkyňa ako spotrebiteľ zaviazala zaplatiť žalovanej celkom čiastku 11.760,- Sk (390,36 eur), pričom v skutočnosti žalovanej zaplatila až 740,26 eur, tzn. o 541,10 eur viac, ako predstavovala istina poskytnutého úveru (čo je cca o 170 % viac), a o 349,90 eur viac, ako bola celková čiastka, ktorú sa v zmluve zaviazala zaplatiť (čo je cca o 100 % viac). Žalovaná sa priznania plnenia z tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere domáhala na žalovanej na rozhodcovskom súde. Výsledkom bolo vydanie rozhodcovského rozsudku zo dňa 11.05.2009 sp. zn. SR 00721/09, ktorým žalobkyňa bola zaviazaná zaplatiť žalovanej 142,07 eur spolu s 0,25% úrokmi z omeškania denne (91% ročne) zo sumy 130,12 eur od 24.10.2008 do zaplatenia a trovy konania 102,26 eur. Vychádzajúc z výšky istiny poskytnutého úveru 199,16 eur, celkovej čiastky, ktorú sa žalovaná zaviazala zaplatiť 390,36 eur, a odôvodnenia rozhodcovského rozsudku peňažné plnenie, pre ktoré žalovaná viedla proti žalobkyňi rozhodcovské konanie, a ktoré žalovanej bolo rozsudkom rozhodcovského súdu aj priznané, predstavovalo iba úroky a poplatky, na ktoré žalovaná (ako je zrejmé z výsledku konania sp.zn. 8Csp 302/2017) nemala nárok, keďže úver je potrebné považovať za bezúročný a bezpoplatkový. Navyše, navýšené o úroky z omeškania, ktoré sa pri výške 91% ročne, nedajú nazvať inak, ako úžera. Peňažné plnenie priznané žalovanej rozhodcovským rozsudkom v rozpore so zákonom, bolo žalovanou na žalobkyňi následne aj vymožené v exekučnom konaní, spolu s trovami konania žalovanej pred rozhodcovským súdom vo výške 102,26 eur a trovami exekúcie.

30. Žalovaná teda v prípade tejto prvej zmluvy o spotrebiteľskom úvere č.7391791 zo dňa 20.09.2007 nielen že pri jej uzatváraní nepostupovala s odbornou starostlivosťou a porušila svoje povinnosti upravené v Zákone o spotrebiteľských úveroch, keď so žalobkyňou uzavrela zmluvu, ktorá nemala zákonom požadované obsahové náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ale aj iniciovala súdne konania, v ktorých sa na žalobkyňi domáhala priznania peňažného plnenia, na ktoré jej nevznikol nárok, a takéto rozhodcovským súdom priznané peňažné plnenie na žalobkyňi aj exekúciou vymohla, spolu s trovami rozhodcovského konania a trovami samotnej exekúcie. Žalobkyňa tak od začatia rozhodcovského konania vedeného pre plnenie na základe tejto zmluvy (12.01.2009) do vymoženia tohto plnenia exekúciou, ktorá bola ukončená vrátením poverenia súdnemu exekútorovi dňa 19.07.2010, tzn. po dobu cca jeden a pol roka, musela v nadväznosti na uzavretie tejto zmluvy strpieť súdne rozhodcovské konanie a exekučné konanie. Navyše, následne cca po 10 rokoch od uzavretia zmluvy, v dôsledku protiprávneho konania žalovanej v rozhodcovskom a exekučnom konaní bola nútená sama iniciovať ďalšie súdne konanie, a to konanie vedené pod sp.zn. 8Csp 302/2017, v ktorom sa úspešne domohla vrátenia peňažného plnenia, na ktoré žalovanej nevznikol na základe tejto zmluvy nárok. Žalovaná sa pritom aj v konaní vedenom pod sp.zn. 8Csp 302/2017 po cca 10 rokoch od uzavretia zmluvy, naďalej aktívne bránila, a podľa vyjadrenia žalobkyne na pojednávaní, ktoré nebolo žalovanou nijako spochybnené, nezaplatila dobrovoľne žalobkyňi súdom jej právoplatne v konaní vedenom pod sp.zn. 8Csp 302/2017 priznanú sumu bezdôvodného obohatenia. Žalobkyňa tak musela voči žalovanej viesť ďalšie konanie, a to exekučné konanie.

31. Druhý úver žalovaná poskytla žalobkyňi na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 7392204 zo dňa 20.02.2008 vo výške 20.000,- Sk (663,87 eur). Na základe tejto druhej zmluvy sa žalobkyňa zaviazala zaplatiť žalovanej celkom čiastku 39.120,- Sk (1.298,55 eur), pričom v skutočnosti žalovanej zaplatila 2.606,52 eur, tzn. o 1.942,65 eur viac, ako predstavovala istina poskytnutého úveru (čo je o 190 % viac), a o 1.307,97 eur viac, ako bola celková čiastka, ktorú sa v zmluve zaviazala zaplatiť (čo je cca o 100 % viac). Žalovaná sa priznania plnenia aj z tejto druhej zmluvy o spotrebiteľskom úvere domáhala na žalovanej na rozhodcovskom súde. Výsledkom pritom aj tu bolo vydanie rozhodcovského rozsudku, a to rozsudku, ktorým žalobkyňa bola zaviazaná zaplatiť žalovanej 1.622,52 eur spolu s 0,25% úrokmi z omeškania denne (91% ročne) zo sumy 1.622,52 eur od 30.08.2008 do zaplatenia a trovy konania 329,65 eur. Vychádzajúc z výšky istiny poskytnutého úveru 663,87 eur, celkovej čiastky, ktorú sa žalovaná zaviazala zaplatiť 1.298,55 eur, a odôvodnenia rozhodcovského rozsudku peňažné plnenie, pre ktoré žalovaná viedla proti žalobkyňi toto rozhodcovské konanie, a ktoré žalovanej bolo nakoniec rozsudkom rozhodcovského súdu aj priznané, predstavovalo aj úroky a poplatky, na ktoré žalovaná (ako je zrejmé z výsledku konania sp.zn. 8Csp 302/2017) nemala nárok, keďže aj tento úver je potrebné

považovať za bezúročný a bezpoplatkový. Navyše, aj tu navýšené o úroky z omeškania vo výške 91% ročne. Následne žalovaná aj tu podala proti žalobkyni návrh na vykonanie exekúcie na základe tohto rozhodcovského rozsudku. Túto exekúciu súd z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky, ktorá nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu na rozhodcovské konanie, vyhlásil za neprípustnú a exekučné konanie zastavil.

32. Žalovaná teda aj v prípade tejto druhej zmluvy o spotrebiteľskom úvere č.7392204 zo dňa 22.02.2008, obdobne ako pri uzatváraní prvej zmluvy, nielen že opakovane nepostupovala s odbornou starostlivosťou a porušila svoje povinnosti upravené v Zákone o spotrebiteľských úveroch, keď so žalobkyňou uzavrela aj druhú zmluvu, ktorá nemala zákonom požadované obsahové náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ale opakovane voči žalobkyni aj tu iniciovala súdne konania, v ktorých sa na žalobkyni domáhala priznania aj peňažného plnenia, na ktoré jej nevznikol nárok, a takéto rozhodcovským súdom priznané peňažné plnenie na žalobkyni sa snažila aj vymôcť exekúciou. Žalobkyňa tak od začatia rozhodcovského konania vedeného pre plnenie na základe tejto druhej zmluvy (12.01.2009) do rozhodnutia súdu o zastavení exekúcie, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 02.04.2015, tzn. po dobu viac ako 6 rokov, musela v nadväznosti na uzavretie tejto druhej zmluvy strpieť súdne rozhodcovské konanie a exekučné konanie. Navyše, následne aj tu v roku 2017, tzn. po cca 9 rokoch od uzavretia zmluvy, v dôsledku protiprávneho konania žalovanej v rozhodcovskom a exekučnom konaní bola nútená sama iniciovať ďalšie súdne konanie, a to konanie vedené pod sp. zn. 8Csp 302/2017, v ktorom sa úspešne domohla vrátenia peňažného plnenia, na ktoré žalovanej nevznikol na základe tejto druhej zmluvy nárok. Ako už súd v súvislosti s prvou zmluvou uviedol, žalovaná sa pritom aj v konaní vedenom pod sp.zn. 8Csp 307/2017 po cca 9 rokoch od uzavretia tejto druhej zmluvy, aktívne bránila, dobrovoľne žalobkyni nezaplatila súdom jej právoplatne v konaní vedenom pod sp.zn. 8Csp 302/2017 priznanú sumu bezdôvodného obohatenia, a žalobkyňa musela voči žalovanej viesť exekučné konanie.

33. Žalobkyňa teda v súvislosti s oboma zmluvami o spotrebiteľskom úvere musela po dobu cca 10 rokov strpieť celom 6 konaní, 4 konania iniciované žalovanou (2 rozhodcovské konania, 2 exekučné konania), a 2 konania bola v dôsledku protiprávneho konania žalovanej nútená iniciovať sama (súdne konanie o vydanie bezdôvodného obohatenia a na neho nadväzujúce exekučné konanie). Každé súdne konanie, o to viac exekučné konanie, zasahuje do bežného života spotrebiteľa, a je spôsobilé prívodiť mu ujmu v súkromnom živote vo forme psychického vypätia, strachu a nepríjemných pocitov, obáv zo stavu právnej neistoty. Zvlášť, ak ide o opakované súdne konania trvajúce niekoľko rokov, ako v danom prípade (cca 10 rokov). Každé exekučné konanie vedené proti spotrebiteľovi pre vymoženie plnenia, na ktoré veriteľ nemá zákonný nárok, má ekonomický dopad na spotrebiteľa. V danej veci išlo o 2 exekučné konania, z tohto jedno trvajúce 5 rokov. Žalovaná formou exekúcie zrážkami z platu žalobkyňu ukracovala o peňažné prostriedky, na ktoré nemala nárok, a bezdôvodne užívala peniaze žalobkyne, a to v nie zanedbateľnej výške celkom 2.483,75 eur. Tým nepochybne žalobkyni spôsobovala nie len dlhodobý stres, ale aj reálne obavy zo schopnosti zvládať finančnú situáciu pri zabezpečovaní jej potreby a potrieb členov jej rodiny. Podľa výpovede žalobkyne, ktorú žalovaná nijako nespochybnila, žalobkyňa v stave dlhodobo prežívajúceho stresu zo zrážok z platu v rámci exekúcie nosila aj v hotovosti peniaze osobe, ktorá jej opakovane tvrdila, že stále dlží peniaze a vyhrážala sa jej. Výška žalobkyňou nedôvodne zaplatených peňažných plnení svedčí o výraznom nepomere plnení dôvodne poskytnutých žalovanou žalobkyni a plnení žalobkyňou zaplatených žalovanej. Súd preto pri určení výšky finančného zadostučinenia v danej veci zohľadnil nie len výšku obohatenia, o ktoré sa žalovaná na úkor žalobkyne chcela obohatiť (2.483,75 eur), ale v značnej miere aj stav, ktorý žalobkyňa cca 10 rokov musela trpieť, a jeho dopady na jej súkromný život a majetkovú sféru, tzn. závažnosť dôsledkov, ktoré porušenie práva na žalobkyňu malo.

34. Pri určovaní výšky finančného zadostučinenia súd v danom prípade zohľadnil aj skutočnosť, že u žalovanej sa nejedná o ojedinelé a výnimočné protiprávne konanie. Súdu z vlastnej činnosti, ako aj z množstva verejne dostupných súdnych rozhodnutí je známe, že žalovaná opakovane v množstve v prípadov porušuje pri uzatváraní zmlúv o spotrebiteľských úveroch predpisy na ochranu spotrebiteľa, pričom ani množstvo súdnych rozhodnutí vydaných v jej neprospech nemá na žalovanú preventívny a odradzujúci účinok. Súdna prax sa v poslednom období ku konaniu žalovanej stavia tak, že v prípadoch uplatňovania nárokov spotrebiteľov proti žalovanej na vydanie bezdôvodného obohatenia titulom bezúročných a bezpoplatkových úverov konštatuje úmyselné konanie zo stany žalovanej, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech na úkor spotrebiteľov (porovnaj napr. rozsudky Krajského súdu v Prešove vo veciach sp.zn. 8Co 139/2017, sp.zn. 7Co 584/2011, sp.zn.

2Co 9/2012, sp.zn. 15Co 10/2018, sp.zn. 5Co 48/2018, a pod). Doterajší nedostatočný preventívny a odradzujúci účinok súdnych rozhodnutí na žalovanú potvrdzuje aj aktuálna procesná obrana žalovanej v tomto spore, spočívajúca v argumentácii, že samotná žalobkyňa v rámci kontraktáčného procesu mala konať ľahostajne, keď svojim podpisom vyhlásila, že súhlasí s obsahom zmlúv, že bola oboznámená so všeobecnými podmienkami poskytnutia úverov, nemá k nim žiadne výhrady a zaviazala sa ich dodržiavať, a že úver žalobkyni teda poskytla v dobrej viere, že jej zmluvné dojednania sú známe.

35. Vzhľadom na uvedenú ujmu, ktorú žalobkyňa v danej veci musela cca 10 rokov strpieť na strane jednej, a dlhoročné protiprávne a úmyselné konanie žalovanej, na ktoré doterajšie rozhodnutia nemajú preventívny a odradzujúci účinok na strane druhej, súd žalobkyňou požadované finančné zadosťučinenie vo výške 1.240 eur považoval za primerané.

36. Pokiaľ sa žalovaná v spore bránila tým, že finančné zadosťučinenie možno spotrebiteľovi priznať len vtedy, ak porušenie práva nie je možné napraviť inak, že už samotné vrátenie bezdôvodného obohatenia žalobkyni má dostatočne sankčný charakter pre veriteľa v zmysle individuálnej a generálnej prevencie, a že ide o opakované sankcionovanie založené na svojoľnom výklade práva, súd sa s touto obranou žalovanej v konaní nestotožňuje. Z ust. § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa nemožno vyvodiť záver, že finančné zadosťučinenie možno spotrebiteľovi priznať len v prípade, ak porušenie práva nemožno napraviť inak. Toto ustanovenie rovnako nevyklučuje možnosť žiadať finančné zadosťučinenie aj popri iných nárokoch spotrebiteľa vychádzajúcich z porušenia jeho práva (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci sp.zn. 13Co 43/2019). V danej veci súd samotné vrátenie bezdôvodného obohatenia žalobkyni vzhľadom na stav, ktorý žalobkyňa cca 10 rokov musela trpieť, a jeho dopady na súkromný život žalobkyne a jej majetkovú sféru nepovažuje nielen za dostatočnú satisfakciu pre žalobkyňu, ale ani za dostatočnú sankciu pre žalovanú.

37. Vzhľadom na uvedené skutkové zistenia, právne závery a úvahu, súd žalobe žalobkyne v celom rozsahu vyhovel. Spolu s rozhodnutím vo veci samej súd podľa § 267 ods. 3 Civilného sporového poriadku zrušil platobný rozkaz vydaný vo veci dňa 06.12.2019, proti ktorému žalovaná podala včas odpor.

38. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

39. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

40. Žalobkyňa bola v spore úspešná v celom rozsahu. Preto jej prislúcha voči žalovanej právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Keďže žalovaná si nárok na náhradu trov konania neuplatnila a zo spisu jej žiadne trovy nevyplývajú, súd vyslovil, že žiadna zo strán nemá práva na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti výrokom I. - II. rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku v spojení s § 357 písm. m) Civilného sporového poriadku).

Proti výroku III. rozsudku odvolanie nie je prípustné (§ 355 v spojení s § 357 Civilného sporového poriadku).

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).